

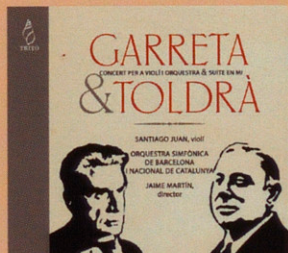
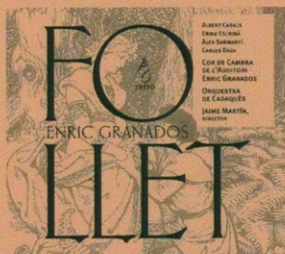
DANIEL BARENBOIM, PIANO

**PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA**

Dijous, 11 de gener de 2018

Compromesos amb el patrimoni musical català

Consulta el nostre catàleg:
www.trito.cat

Silvia Lelvy

Daniel Barenboim, piano

Va néixer a Buenos Aires el 1942. Als cinc anys va començar a estudiar piano amb la seva mare. Més endavant va estudiar amb el seu pare, qui va continuar sent el seu únic mestre de piano. Als set anys va oferir el seu primer concert públic a Buenos Aires. El 1952 es va traslladar amb els seus pares a Israel.

El seu debut internacional va arribar als deu anys amb concerts a Viena i Roma; després va fer actuacions a París (1955), Londres (1956) i Nova York (1957) dirigit per Leopold Stokowski. Des de llavors, ha viatjat regularment per Europa, els Estats Units, l'Amèrica del Sud, Austràlia i l'Orient Llunyà.

Després de debutar com a director el 1967 al capdavant de la Philharmonia, ha dirigit les orquestres més prestigioses del món. Va ser titular de l'Orchestre de Paris (1989-1991); titular de la Chicago Symphony (1991-2006), de la qual posteriorment va ser nomenat director honorífic vitalici pels músics; director artístic de la Staatsoper Unter den Linden (1992-2002) i, el 2002, director titular vitalici de la Staatskapelle Berlin.

El 1999 va fundar, juntament amb el literat i intel·lectual palestí Edward Said, la West-Eastern Divan Orchestra. També va iniciar un projecte d'educació musical als territoris palestins, que inclou un conservatori de música i una escola bressol musical.

El 2007-2008 va començar una estreta col·laboració amb el Teatro alla Scala de Milà com a *maestro scaligero* dirigint òpera i concerts, i com a músic de cambra amb el càrrec de director musical del teatre de 2011 a 2014.

Des de 2015, joves talentosos de l'Orient Mitjà estudien a l'Acadèmia Barenboim-Said de Berlín, una altra iniciativa implantada per Daniel Barenboim. El 2016, en aquesta universitat de música i humanitats allotjada al reformat magatzem de la Staatsoper, s'hi van matricular fins a noranta estudiants en una llicenciatura de quatre anys. En el mateix edifici que l'Acadèmia hi ha la Pierre Boulez Saal, dissenyada per Frank Gehry, que enriqueix la vida musical de Berlín des que es va inaugurar el març de 2017.

El 2016 va fundar un trio amb Michael Barenboim (violí) i Kian Soltani (violoncel). Els primers concerts els van fer al Teatro Colón de Buenos Aires, i la temporada 2016-2017 van interpretar la integral dels tríos per a piano de Beethoven a la Pierre Boulez Saal, en combinació amb obres contemporànies.

Ha estat mereixedor de nombrosos premis com a reconeixement dels seus esforços per aconseguir la pau i ha publicat diversos llibres.

www.danielbarenboim.com

PROGRAMA

1a part (45' aprox.)

CLAUDE DEBUSSY (1862-1918)

Préludes (livre 1)

I.	Danseuses de Delphes
II.	Voiles
III.	Le vent dans la plaine
IV.	Les sons et les parfums tournent dans l'air du soir
V.	Les collines d'Anacapri
VI.	Des pas sur la neige
VII.	Ce qu'a vu le vent d'ouest
VIII.	La fille aux cheveux de lin
IX.	La sérénade interrompue
X.	La cathédrale engloutie
XI.	La danse de Puck
XII.	Minstrels

2a part (30' aprox.)

CLAUDE DEBUSSY (1862-1918)

Estampes

I.	Pagodes
II.	La soirée dans Grenade
III.	Jardins sous la pluie

Arabesques

I.	Andantino con moto
II.	Allegretto scherzando

L'isle joyeuse

Claude Debussy. *Préludes (Livre 1)*

Els dos llibres de *Preludis* pertanyen a l'absoluta maduresa i perfecció de l'art de Debussy quan ja ha donat a llum altres magnífiques peces pianístiques i els millors exemples orquestrals i vocals. La seva composició s'estén entre 1909 i 1913 i, com en el cas dels de Chopin, són 24. Però si aquells eren suggeriments sonors emotius però abstractes, el compositor francès evoca sensacions i estats d'ànim conduïts, a més, pels títols que delimiten cada peça.

El primer llibre, que és el que aquí s'interpreta, va ser compost entre la darrereria de 1909 i la primera de 1910, i comprèn dotze obres mestres que conviden al viatge, al somni i, sobretot, a l'escolta més refinada. Jane Mortier els va estrenar a la Sala Pleyel de París el 3 de maig de 1911.

Dansaires de Delfos obre el llibre amb una evocació de les antigues danses gregues, ja que les ballarines són tres i les seves escultures del segle IV aC es troben al Museu Arqueològic de Delfos. No hi ha una descripció sinó una música propera al ritual, solemne, arcaica en la seva modernitat i absolutament destil·lada des d'una harmonia personalíssima.

Veles és un nou apropament del compositor a aquest mar que inspirava tant Debussy per la seva mobilitat i grandesa. Pinzellades mòbils i lleus per a un suggeriment del que canvia en la seva immanència.

El vent dins la plana és una altra al·lusió a la mirallejant lògica dels fluids que tant li agradava i que veia en l'aigua i en el vent. Cascades de semicorxeres en cinquets y sisets són el tapís pel qual circulen fragments melòdics despertant els ecos.

Corren perfums i sons en l'aire del capvespre prenen el títol d'un vers de *Les flors del mal* de Baudelaire, que li serveixen de pretext per invocar tots els sentits, inclòs l'olfacte, en una música que els rep com un gresol de sensacions de tota mena.

Els turons d'Anacapri és una referència a la Itàlia en què ell va viure de jove i que també li va deixar un pòsit particular d'impressions, de suggestions i de la corporeïtat sonora que pot cobrar el paisatge en ser circumdat per melodies incisives sobre ornaments harmònics.

Passes sobre la neu és una obra carregada de solitud i tristesa però admirable pel seu so aparentment senzill que destil·la canvis harmònics oscil·lants entre dissonàncies suspeses i les seves solucions amb un clar regust

modal. Es podria dir que és una continguda imatge de la vastitud de la desolació feta amb una sorprenent parquedat d'elements que resulta d'un gran impacte psicològic.

El que ha vist el vent de l'Oest és una composició que s'inspira molt lliurement en *El jardí del Paradís*, un conte de Hans Christian Andersen, però que també conté un suggeriment marí en el seu fluctuant to bàsic de fa sostingut menor i el seu aire tumultuós fregant la tempesta.

La noia de cabells de lli constitueix un bellíssim fragment melòdic que posseeix una desbordant senzillesa en la seva perfecció mestra. El títol es refereix a un poema de Leconte de Lisle que no pretén descriure però sí evocar una estampa que és quasi preraphaelita.

La serenata interrompuda és un dels nombrosos exemples d'evocació espanyola que Debussy va compondre. D'una Espanya no coneguda, però sí somniada, que no pretenia descriure però sí submergir-se en les sensacions que li produïa sense excloure en aquesta peça un fi sentit de l'humor. El piano insinua molt encertadament el punteig de la guitarra que acompanya el cant.

La catedral submergida es basa en la llegenda de la catedral d'Ys, que va ser colgada per l'aigua i de la qual, en dies d'aigua clara, s'escolten les campanes, els càntics i l'orgue a través de l'aigua.

Serveix per a un magistral treball d'escolta de sonoritats subtils filtrades per la suggestió de l'aigua.

La dansa de Puck és una evocació lleugera i capriciosa del follet burleta del shakespearia *Somni d'una nit d'estiu*. La música es fa lleu, lleugera i canviant sense excloure una certa ironia.

Minstrels és el preludi final del primer llibre i evoca allò grotesc al·ludint a uns espectacles de la seva època protagonitzats per músics negres (o disfressats de negres). És una manera burleta d'acabar la sèrie amb un humor distorsionat que al·ludeix al music-hall amb una mena de caricatura o de cartell de Toulouse-Lautrec.

Claude Debussy. *Estampes*

Juntament amb els dos llibres d'*Imatges*, *Estampes* és l'exemple més acabat del piano més personal de Debussy anterior als *Preludis*. Es tracta de tres peces sorgides el 1903 que mostren un domini absolut del piano com a instrument capaç de refinaments tímbrics fins aleshores desconeguts

reforçats per una concepció del color harmònic absolutament personal. El pianista lleidatà Ricard Viñes les va estrenar, en un concert de la Société Nationale de Musique, el 9 de gener de 1904 a la Sala Érard de París. L'obra s'inicia amb *Pagodes*, que és una impressionant construcció orientalista que extreu la sensació rebuda per Debussy en l'Exposició Universal de París de 1889, on va conèixer la música indonèsia i l'orquestra de gamelan. Fa servir l'escala pentatònica però el resultat és un Orient Llunyà personalíssim que esdevé un Debussy autèntic amb una polirítmia sorprenent i una destil·lada sonoritat.

La tarda a Granada és una nova evocació d'una Espanya somniada i d'una ciutat en la qual no va estar mai. Una melangiosa havanera se sent lluny i va derivant en la llum del capvespre. Manuel de Falla, que adorava aquesta peça i la seva il·lusió espanyola, la va citar en el *Tombeau de Debussy* escrit quan va morir el mestre. La llum que es dilueix en el crepuscle i l'eco llunyà de la festa són sorprenentment evocats en la càlida pesantor.

- 8 *Jardins sota la pluja* transcorre per la frescor de l'herba i la meravella d'una aigua suau que és, sens dubte, primaveral i cita llunyanament cançons infantils franceses. És una manera lleugera però complexa d'acabar un cicle en què conviuen suggeriments musicals molt diversos unificats per un únic geni creatiu.

Claude Debussy. *Arabesques*

Aquestes dues peces van ser compostes per Debussy de manera separada el 1888 i 1890. Tenen en comú el fet d'endinsar-se en un món sonor que estèticament reflecteix l'esperit del modernisme amb una assumpció estructural del paper de l'ornamentació. Debussy pretén situar allò que fluctua, el miralleig de l'harmonia i el ritme en un pla on la forma no consisteix en estructures a priori ni en desenvolupaments motivics sinó que procedeix de canvis d'estats d'ànim harmònics i tímbrics.

El primer *Arabesc* és un *Andantino con moto* en mi major. Bàsicament seria una estructura A-B-A però molt modificada per les modulacions tan personals amb què la tonalitat es mou amb una fresca melodia ondulant. El segon és un *Allegretto scherzando* en sol major que resulta molt més mogut i nerviós que el primer i que per moments adquireix un aire dansat. Aquí hi ha un ús episòdic de l'escala pentatònica i el final guarda

una certa relació amb el del primer arabesc, de manera que, malgrat que totes dues peces es van concebre separadament, acaben constituint una unitat conceptual.

Claude Debussy. *L'isle joyeuse*

L'illa alegre és un dels grans treballs pianístics de Debussy per la seva sumptuosa vitalitat. La tradició vol que sigui un reflex del que l'autor sentia davant el quadre de Watteau *L'embarquement a Citera*, però també s'ha dit que és el reflex de l'incipient festeig en aquella època a l'illa de Jersey amb qui seria la seva segona esposa, Emma Bardac. Ricard Viñes la va estrenar a la Sala Pleyel de París el 18 de febrer de 1905. Sens dubte, som davant d'una de les obres més importants del compositor i la més extensa i extravertida de les pianístiques. Hi destaquen la varietat de colors i de matisos, la vitalitat i l'alegria a partir d'una cadència inicial que es desenvolupa com una oculta y gairebé esvaïda forma de sonata i amb una reexposició absolutament variada que conduirà cap a una coda en la qual reconeixem la cadència inicial. Una obra amb la força d'una visió dionisiaca.

Tomás Marco

Després del concert
t'esperem!

Cuina oberta de 13h a 1h

Restaurant Oficial del
 BCN CLÀSSICS

AMB L'ENTRADA DEL CONCERT

ET CONVIDEM A UNA COPA DE CAVA

Informació i reserves:

Passeig Isabel II, 14 | 08003 Barcelona | reserves@7portes.com | 93 319 30 33

7Portes

@7Portes

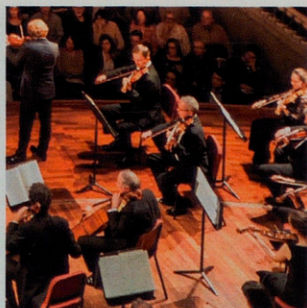
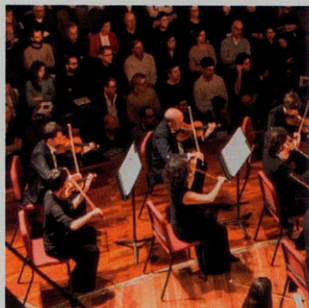
@7Portes

www.7Portes.com

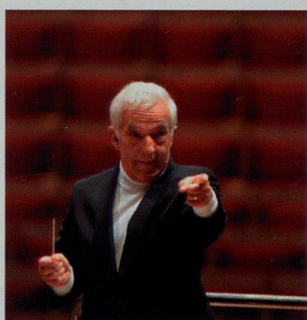
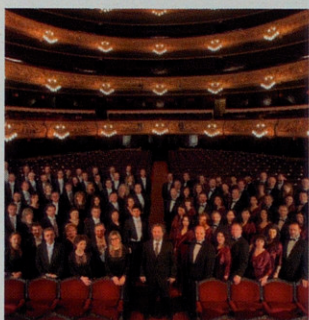
Cap al futur
amb la música.

LA VANGUARDIA

PROPERES CONCERTS

**RÈQUIEM
DE VERDI
COR i ORQUESTRA
DEL LÍCEU**

**L'HEROICA DE
BEETHOVEN
i RACHMANINOV 2
GABRIELA MONTERO**

**VLADIMIR ASKENAZY
LA PASTORAL
DE BEETHOVEN i
RACHMANINOV 3**

20 DE FEBRER 2018

15 DE MARÇ 2018

11 DE MAIG 2018

ENTRADES i ABONAMENTS

**www.bcnclassics.cat
93 342 61 75**

IBERMÚSICA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

BarcelonaTurisme
Cultura i Lleure
Música

Mitjans oficials |

CatMúsica

LA VANGUARDIA

Amb el suport |

Col·labora |